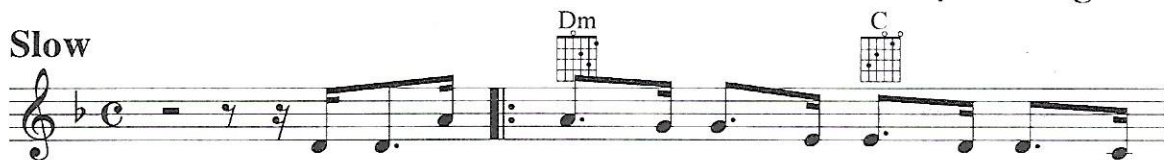

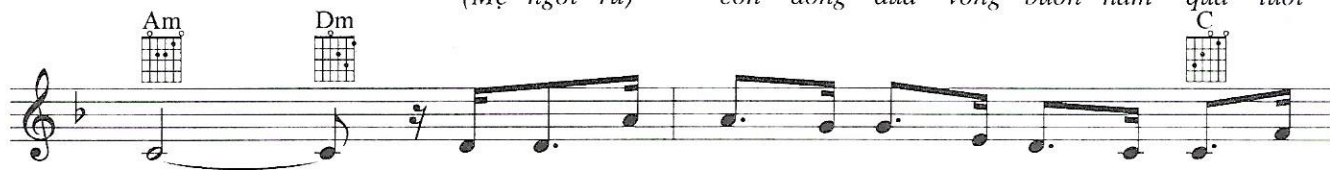
Ca Dao Mẹ

Trịnh Công Sơn

Slow

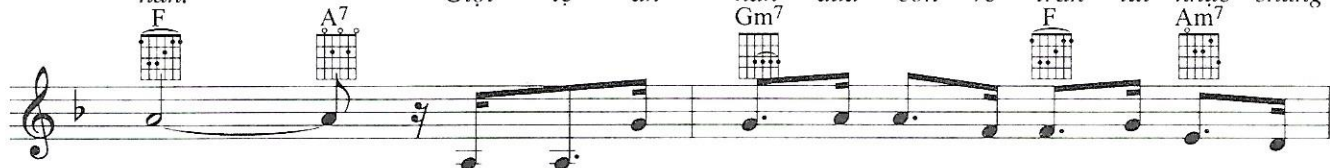
Mẹ ngồi ru con đong đưa vông buồn đong đưa vông
(Mẹ ngồi ru) con đong đưa vông buồn năm qua tuổi

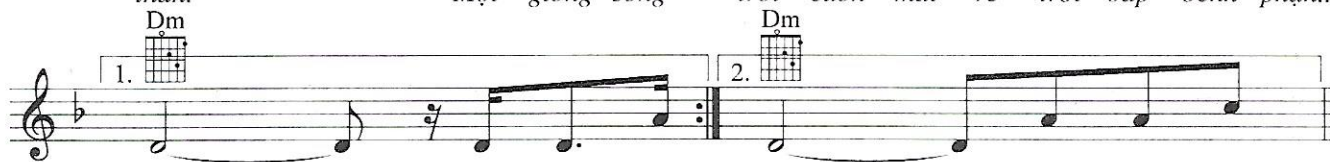
buồn. Mẹ ngồi ru con mây qua đầu ghềnh lại trời mưa
mòn. Mẹ nhìn quê hương nghe con mình buồn giọt lệ ăn

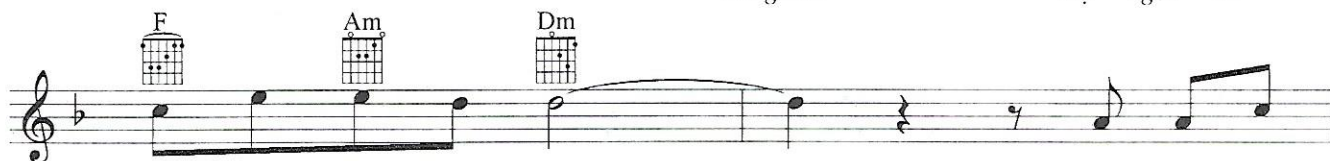
tuôn. Lạy trời mưa tuôn cho đất sỏi mềm hạt mầm vun
năn. Giọt lệ ăn năn đưa con về trần tử nhục chung

lên. Mẹ ngồi ru con nước mắt nhọc nhằn xót xa đời
thân. Một giòng sông trôi cuốn mãi về trời bấp bênh phận...

mình. (Mẹ ngồi ru)người. Mẹ ngồi ru

con tiếng hát lênh đênh.

Mẹ ngồi ru

F Dm

con, ru mây vào hôn. Mẹ dạy cho

F Gm7

con tiếng nói quê hương. Mẹ nhìn con

F C Am

đi phút giây bàng hoàng. Mẹ ngồi ru

Dm C Am Dm

con đong đưa vông buồn đong đưa phận mình. Mẹ ngồi ru

C F Am

con nghe đất gọi thăm trọn nợ lưu vong. Mẹ ngồi trăn

Gm7 F A7

năm như thân tượng buồn để lại quê hương. Tuổi còn bơ

Gm7 F Am7 Dm Fine

vơ thế giới hận thù chiến tranh ngục tù.